

PR'JEZER

Za vas beležimo čas

Gorenjski Glas

Slovesnost v spomin na osamosvojitve

Na nekdanjem mejnem prehodu Jezerški vrh, kjer v spomin na dogodke iz slovenske osamosvojitvene vojne stoji spominska plošča, bo tudi letos slovesnost v čast tem dogodkom. V soboto, 26. junija, jo organizirata policijsko veteransko društvo Sever Gorenjska in Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo iz Kranja v sodelovanju z občino Jezersko. **D. Ž.**

Igre štirih dolin spet na Jezerskem

Letos bodo igre štirih dolin, ki jih prirejajo prebivalci Podljubelja, Jelendola, Loma in Jezerkega, znova na Jezerskem. V soboto, 3. julija, se bodo ob 14. uri začele v dolini Dol na Spodnjem Jezerskem. **Silvo Plaznik**, ki je na Jezerskem že vsa leta motor dogajanja, obljublja dobro zabavo ob družabnih kmečkih igrah in pozneje na veselici, ko bo igral ansambel Ideal. Igre bodo sicer že desete po vrsti. **D. Ž.**

*Jezerjankam in Jezerjanom
čestitam ob krajevnem
in državnem prazniku.*

župan Milan Kocjan

PR' JEZER

PR' JEZER (ISSN 18547583) je priloga Gorenjskega glasa o občini Jezersko. Prilogo pripravlja uredništvo Gorenjskega glasa, d. o. o., Kranj, Bleiweisova cesta 4, Kranj, odgovorna urednica Marija Volčjak, urednica Danica Zavrl Žlebir. Telefon 04/201-42-00, fax 04/201-42-13, e-pošta: info@g-glas.si. Oglasno trženje Božena Avsec, tel. 04/201-42-34, bozena.avsec@g-glas.si. Tehnični urednik Grega Flajnik, tel: 04/201-42-56. Priprava za tisk Gorenjski glas, Kranj, tisk Tiskarna Littera picta d. o. o., distribucija Pošta Slovenije. Pr' jezer, štev. 1 je priloga 49. številke Gorenjskega glasa, ki je izšla 22. junija 2010, v nakladi 410 izvodov, prejmejo jo vsa gospodinjstva v občini Jezersko.

Naslovnica: Košnja na Jezerskem

Foto: Matic Zorman

OBČINA JEZERSKO, ZG. JEZERSKO 65, ZG. JEZERSKO

Mostovi, obnova šole, Češka koč, asfalt ...

Letos Jezerjani ob krajevnem prazniku dobijo novo gasilsko vozilo. O prazničnih in vsakdanjih dogajanjih v občini Jezersko govori župan Milan Kocjan.

Junija na Jezerskem praznujete (še vedno) krajevni praznik. Ob takih priložnostih občani vedno dobijo nekaj novega. Kaj bodo letos?

”Velika pridobitev je nakup gasilske avto cisterne, za katero je občina namenila 127.677 evrov. S to opremo bo zagotovljena požarna varnost za vse, tudi za tiste na oddaljenih in težko dostopnih domačijah. Želim si, da bi jo gasilci v večji meri uporabljali za vaje in čim manjkrat ob resničnih požarih.”

Kateri dogodki še zaznamujejo letošnje praznovanje?

”Po dolgem času pričakujemo, da bomo dočakali občinske prostorske načrte, ki jih je vlada odložila z leta 2009 na 2010. Poleti bo prišlo do razgrnitve prostorskih aktov na Jezerskem. Datum še usklajujemo. Če bo ta določen za čas med poletnimi počitnicami, bomo javno razpravo podaljšali za mesec ali dva, tako da bodo imeli ljudje možnost dajati pripombe in pobude. Mislim, da smo uspešni tudi pri pogajanjih za rekonstrukcijo državne ceste Kranj-Jezerski vrh, v katero letos država vlaga 1,5 milijona evrov. Veseli me tudi, da smo skupaj z ministrstvom za promet in družbo za državne ceste dosegli omejitev tranzitnega tovornega prometa po dolini Kokre. Dosegli smo tudi, da je dolina deležna več policijskih kontrol, občine ustanoviteljice skupnega inšpekcijskega in redarskega organa pa smo kupile skupni radar, ki je občasno postavljen tudi v naši dolini in nadzira hitrost. To so uspehi, ki bi jih lahko omenil ob letošnjem prazniku. Sicer pa praznovanje na Jezerskem zaznamuje nekaj stalnih dogodkov, med njimi smučarski tekmovanji, lovcev za kristalnega gamsa in memorial Andreja Karničarja, slovesnost na mejnem prehodu Jezerški vrh ... Nedavno je bilo na Jezerskem tudi srečanje gorskih reševalcev iz vse

Trenutno na Jezerskem poteka sanacija hudourniških jarkov, kar je rezultat uspešnih dogovorjanj občine z državnimi strokovnimi službami v preteklih letih. Tako VGP Kranj izvaja sanacijo pragov v Roblekovih grabnih, v sotočju Jezernice od Planšarskega jezera do Lustika, ureja tudi celotno strugo Jezernice od Lustika do Tonejca. Na tem delu tudi prazni strugo materiala, ki ga je nanosilo decembrsko neurje. Če do tega ne bi prišlo, bi prvo neurje ogrozilo Žabji trg in gostišče Valerija.

Župan Milan Kocjan

Slovenije, kmalu bodo v Dolu kmečke igre štirih dolin, v šoli bo razstava starih razglednic Jezerkega ...”

Pred nedavnim ste sprejeli re-balans občinskega proračuna, s katerim jasneje opredeljujete letošnje naložbe. Katere so prednostne?

”Nedvomno je med prednostnimi obnova štirih mostov, ki so v lanskem božičnem neurju utrpeli poškodbe oz. so se pokazali za najbolj kritične točke za poplavl-

ljanje delov zaselkov. Gre za most čez Žmitkov graben, most pri ”vojaškem” bloku, most nad Remontom in most pod Jagodicem. Razpis je bil že objavljen, sedaj čakamo na izbiro izvajalca. Občina bo tudi letos vložila v obnovo šole na Jezerskem. Za zamenjavo dotrajanih oken in notranjih vrat bomo dali dvajset tisoč evrov. Nujno je treba zamenjati tudi streho na Češki koči in obnoviti dotrajano peč v njej. Občina je lastnica te planinske postojanke, letos praznuje 110-letnico, in se zaveda svoje dolžnosti, da vложи denar v obnovo. Tudi krpanje asfalta na nekaterih jezerskih cestah bo stalo okoli dvajset tisoč evrov. Poleg tega imamo tudi letos še obveznosti pri nakupu gasilskega vozila.”

Ob vsaki priložnosti (tudi ob obisku vlade na Gorenjskem) opozarjate na dva velika problema, ki ju na Jezerskem še posebej močno občutite: sanacije po neurjih in dejstvo, da še ni občinskih prostorskih načrtov. Lahko o tem poveste kaj novega, spodbudnega?

”Vlado sem res opozoril na pereč problem, ki ga predstavlja sanacija po neurjih, ki pa smo jo opravili večidel sami, z občinskim denarjem in udarniškim delom. Kdaj bomo za to dobili kakšen denar od države, pa ni jasno. Občinska komisija za škode je nastalo škodo popisala ter vpisala v posebno državno računalniško aplikacijo AJDA. Škode na občinskih cestah ter gozdnih cestah ter objektih je za okrog 150 tisoč evrov, ni nam pa znan podatek o višini škode na vodotokih, ker je to ocenjevala Agencija RS za okolje. Neznanka sta za zdaj tudi še način in višina sanacije plazov na začetku Komatve ter seveda kdo bo pokrtil stroške. V zvezi s prostorskimi načrti, ki so velik problem vseh lokalnih skupnosti, pa upam, da se bo letos vendarle premaknilo. Pisnega odgovora na naša vprašanja pa kljub obljubi nismo dobili. Sicer menim, da si vlada vzame premalo časa za delo z malimi lokalnimi skupnostmi. Je pa predsednik vlade razumel našo željo, da uredimo kanalizacijo. Uspeli smo z umestitvijo naše

Trenutno potekajo sanacijska dela v strugi Jezernice.

Dela ob regionalni cesti skozi Jezersko / Foto: Matic Zorman

kanalizacije na listo prioritarnih projektov za kandidaturu na 5. javnem razpisu v okviru razvojne prioritete Razvoj regij, prednostne usmeritve Regionalni razvojni program. Predviden skupni znesek sofinanciranja vseh gorenjskih prioritarnih projektov iz Evropskega sklada za regionalni razvoj v obdobju 2010-2012 je približno 18 milijonov evrov, Jezersko pa dobi kakih 860 tisoč evrov. Tako je v sklopu tega projekta predvidena gradnja čistilne naprave za 800 PE in pripadajočega kanalizacijskega omrežja. Investicija bo zaščitila podtalne in talne vode na območju, ki predstavlja enega bolj pomembnih vodnih virov in s tem bodočega vodnega zajetja regijskega pomena.”

Zakaj so občinski prostorski načrti tako pomembni? Pred nedavnim ste župani o njih govorili tudi v Bohinju z ministrom za okolje Rokom Žarničem.

”Občinski prostorski načrti so osnova za vsak razvoj. Brez njih denimo ne moremo urediti parkirišč v centru kraja, ob jezeru, niti prostora za kampiranje, niti česa drugega v prid turističnemu razvoju. Župani smo v Bohinju ministra Žarniča opozarjali na to, zavedajoč se dejstva, da je alpski prostor silno občutljiv in da ga je treba obvarovati. Dokler nimamo občinskih

skih prostorskih načrtov, pa ne moremo delati razvojnih projektov.”

Jezerskemu se obeta gradnja kanalizacije. Od kod boste dobili denar, saj ga zgolj iz občinskega proračuna ne morete zagotoviti?

”Evropska unija nalaga občinam, da do leta 2017 uredijo odvajanje in čiščenje odpadnih voda, denar za te namene pa naj bi zagotovili v regionalnih razvojnih programih. Za denar, ki bi nam omogočil gradnjo kanalizacije, sem se močno boril, saj sami za tako veliko naložbo v proračunu nimamo denarja. Žal imamo gorenjske občine s projektom Gorki velike težave. Iz evropskega financiranja naj bi pridobili 860 tisoč evrov, po sto tisoč evrov pa občina vsako leto varčuje za ta cilj. Sedaj je bil na javnem razpisu že izbran izvajalec inženiringa in izvajalec za revidiranje projekta. Občina mora do konca leta 2010 pridobiti gradbeno dovoljenje in začeti investicijo leta 2011, če ne želi izgubiti evropskega denarja. Ob obisku vlade na Gorenjskem sem predsedniku Pahorju predstavil problem, ker Jezersko ne izpolnjuje pogoja dva tisoč populacijskih enot za sofinanciranje projekta iz kohezijskega sklada. Napotil me je na ministra za finance Križaniča. S tem, kje dobiti denar za ta projekt, se bo moral v prihodnje ukvarjati nov občinski svet in župan bo moral pri tem krepko zavihati rokave. Pred 24 leti smo Jezerski sami naredili vodovod, sedaj pa je pred krajem nov velik izziv.”

V načrtu razvojnih programov, povezanem z letošnjim proračunom, je tudi obnova Češke koče. Kaj konkretno boste obnavljali?

”Kot sem že omenil, gre za obnovo strehe in peči. Februarja smo v občinskem gozdu posekali les za ostrejšo, izbran je že izvajalec, sedaj pa se pogovarjam za možnost helikopterskega prevoza do Češke koče. Pogovarjal sem se že z obrambno ministrico Ljubico Jelušič, ki je obljubila pomoč vojaškega helikopterja. Od vremena in transporta je v največji meri odvisno, kdaj se bo obnova začela, najverjetneje pa julija.”

Kako je na Jezerskem steklo delovanje skupne redarske in inšpekcijske službe?

”Redarstvo na Jezerskem še nima velikih možnosti za delovanje, saj smo denimo brez uradnih parkirišč. Pač pa deluje v primeru ne-

kontroliranih posegov v prostor, v primeru zapuščenih vozil in podobno. Omenil sem že skupni radar občin ustanoviteljic skupnega inšpekcijskega in redarskega organa. Enkrat do dvakrat na mesec je tudi na Jezerskem beleži prehitre voznike in izstavlja položnice. Takšno službo je zahtevala zakonodaja, zato jo tudi imamo.”

Vsa leta se trudite in pri državnih oblasteh lobirate za obnovo regionalne ceste. Tudi letos na njej gorijo semaforji, kar je znak, da potekajo gradbena dela. Tudi na delu regionalke, ki sodi k vaši občini?

”Trenutno potekajo dela v sosednji občini, na Jezerskem pa smo letos dobili kilometer asfalta na odseku od Štularja do ”Ankove lese”, parkirišče pri cerkvi sv. Andreja v Ravnem, kmalu bodo začeli tudi obnovo od Kanonirja naprej in sanacijo opornega zidu od hiše Spodnje Jezersko 1 do cestnih ogledal. Trudim se po najboljših močeh in veseli me, da smo pri urejanju regionalne ceste toliko dosegli.”

Kot pomembno poudarjate tudi ureditev katastra v občini. Zakaj?

”Na ta način urejamo lastnino občine, česar pa nekateri občani (uporabniki teh zemljišč) ne razumejo, misleč, da gre za nagajanje in omejujemo njihove pravice na teh zemljiščih. Toda v njihovem interesu bi moralo biti, da se to uredi in jasno opredeli, kaj je naše in kaj vaše. V kapitalizmu so razmerja pač taka, da ima tudi tisto, kar je bilo včasih ”naše” in so vsi nemoteno uporabljali, sedaj svojega lastnika. Poudarjam, da se s tem nikomur nič ne jemlje, da ne gre za poseg v nikogaršnjo lastnino. Letos končujemo kataster od hotela Kazina do farne cerkve in od Konečnika do farne cerkve, začeli pa bomo reševati tudi kataster od jezera proti Sibiriji.”

Ne le vaši občani, tudi ljudje v sosednjih občinah sprašujejo, ali boste jeseni na lokalnih volitvah znova kandidirali za župana.

”Ker sem že dolgo na tem položaju in ker sem v tem času doživel kar veliko kritike, pa malo pohval, se najbrž ne bom več odločil za kandidaturu. Želim si, da volivci izberejo kandidata, ki bo uspešnejši od mene in s katerim bodo bolj zadovoljni.”

Danica Zavrl Žlebir

Bojim se, da so se na Jezerskem že začeli dogajati predvolilni boji, pravi župan Milan Kocjan in pri tem misli na javno razpravo, ki jo je pripravila Jezerska lista. ”Od raznih udeležencev sem zvedel, da je bilo kot problem poudarjeno, da občinsko vodstvo ne dela dobro in nekoga moti celo v kakšni obleki hodi župan in da sam preveč fizično delam. Ne verjamejo, da na takšen način lahko privarčujemo in namenimo denar za marsikateri drugi namen. Povem naj, da zase odgovarjam sam. Želim pa si, da bi bil novi župan v primerjavi z menoj lepše oblečen in da bi tudi uspešneje delal. Taki shodi naj se raje obračajo v prihodnost in ne nazaj, iščejo naj možnost, kako nadgraditi sodelovanje med občani ter drug drugemu pomagati, ne pa nagajati,” ugotavlja Milan Kocjan.

Jezersko, kako naprej

Sredi maja je Jezerska lista pripravila okroglo mizo z naslovom Jezersko, kako naprej.

Svetniki **Jezerške liste** Drejc Karničar, Primož Muri in Rok Teul so jo sklicali, ker se bližajo lokalne volitve, na katerih sedanji župan po lastnih navedbah ne bo kandidiral, zato je treba razmišljati, kako naprej. **Drejc Karničar** je dejal, da je treba aktivirati njihov potencial in aktivno vključiti Jezerjane v razvoj občine in postaviti razvojno strategijo Jezerskega.

Rok Teul pri razvoju občine podpira naravi prijazno gospodarstvo; kmetijstvo, ekološki turizem. Želi, da se investicije dogajajo hitreje, da se zgradijo stanovanja za mlade, da bi jih čim več imelo možnost ostati doma. Občina mora dobiti denar še iz drugih virov, kot so npr. parkirišča, najem prostorov. **Primož Muri** je poudaril, da je temelj delovanja občine preglednost in obveščenost, saj je občina servis občanov in ne obratno. Mora biti delovanje v duhu ščitenja skupnega in ne lastnih interesov.

Postavijo naj se prioritete razvoja in delovanja. Pomembno je, da se za pomembne odločitve skliče zbor občanov.

V razpravi so udeleženci govorili med drugim o množičnem obisku gozdov, kjer obiskovalci puščajo smeti, a nihče od Jezerjanov nima od tega nič. Moti jih propadajoča Kazina sredi kraja, v Storžiču bi lahko bila stanovanja za mlade, skrbi jih usoda bencinske črpalke. Spraševali so se o možnostih, kako naj čim več Jezerjanov preživi v domačem kraju, kako naj se razvija turizem, saj sedaj kot turist dalj časa nimaš kaj početi, razmišljali, kaj Jezersko ponuja mladim, opozarjali na problem prometa, na dejstvo, da doma ne izkoriščajo lesa, temveč ga okroglega vozijo iz doline.

Ljudi je treba zbuditi in stimulirati, da bodo začeli razmišljati s krajem. Na Jezerskem je dovolj izobraženega in motiviranega kadra. Postavi naj se strategija razvoja, v kateri naj

bodo ključne dejavnosti turizem, šport in kmetijstvo. Pričakujejo prostovoljno delo, občina naj ima pri tem povezovalno funkcijo. Opozarjali so na črpanje evropskih sredstev. Aktivirati je treba društva, druženje, spodbuditi vzajemno sodelovanje, kontakt med starimi in mladimi. V sedaj neizkoriščenih prostorih Storžiča bi bil lahko dom za starejše občane. Poleg urejanja cest in druge infrastrukture se zdi Jezerjanom pomembna tudi duša: ljudsko petje, narodna noša, kultura, športna dejavnost, povezovanje ... Udeleženci okrogle mize so tudi ugotavljali, da je to dobra izmenjava idej in da bi kazalo občasno organizirati zbornice občanov. Predlagali so tudi, da bi bila naslednja delavnica o razvoju, o prostorskih načrtih in podobnem. **Drejc Karničar** je obljubil, da bodo prihodnje razprave tematske, kjer bodo poskusili izluščiti konkretne cilje in strategijo razvoja.

Zlata poroka na Jezerskem

Marija in Alojz Selšek sta praznovala zlato poroko. Na občini Jezersko sta ob tej priložnosti znova rekla da. "Poročil" ju je župan Milan Kocjan.

Cesta v Komatevru še ni sanirana

Plaz na vhodu v dolino Komatevra je lani močno poškodoval cesto in ta še vedno ni docela sanirana. "Za odpravo škode smo veliko naredili udarniško, sedaj pa za sanacijo, kakršno je predlagal geolog, potrebujemo tudi denar. Obrnili smo se na sklad kmetijskih zemljišč, kjer smo želeli dobiti les, da bi ga vgradili v pregrade, ki bi v prihodnje zadrževale zemeljske plazove. Tudi s koncesionarjem, ki na Jezerskem pridobiva lehnjak, do katerega tudi vodi zaradi plazov poškodovana cesta, se bomo še skušali dogovoriti za pomoč pri sanaciji," pravi župan Milan Kocjan. **D. Ž.**

Brez dogovora o prevozu otrok

Občinski svetniki niso sprejeli predloga občinske uprave, da se za prevoz otrok v šolo staršem povrne kilometrino v znesku 0,30 evra za kilometer. Starši, ki so že lani podpisali peticijo za prevoz od ceste bolj oddaljenih otrok v šolo, namreč želijo, da se to uredi drugače, s prevozom otrok s kombijem od vrat do vrat, za kar bi lahko pooblastili enega od staršev. Slednjemu je po besedah župana Milana Kocjana težko ugoditi, češ da so zakonska merila o prevozu zelo zahtevna. "Staršem smo ponujali vse mogoče rešitve, se pogovarjali z matično

šolo in z ministrstvom za šolstvo, ponujali tudi dodatno jutranje in popoldansko varstvo, nato pa ponudili povračilo prevoznih stroškov. Posamezni starši niso zadovoljni, tak sklep je bil na občinskem svetu zavrnjen, tako da smo predlog umaknili," pravi župan. **D. Ž.**

Obnavljajo Hubertovo kapelo

Kaj občina Jezersko ureja pri Hubertovi kapeli? "V proračunu sta ograja ob dostopni poti in elektrifikacija kapele. Želimo pa tudi, da pride tudi do posvetitve tega verskega objekta," pravi župan Milan Kocjan. **D. Ž., foto: Matic Zorman**

Premoženja občine za pet milijonov evrov

Občinski svet Jezersko je na zadnji seji potrdil premoženjsko bilanco občine na dan 31. december 2009. Premoženje občine je vredno 5,2 milijona evrov, so slišali svetniki, premoženje pa se je povečalo zlasti na račun nakupa nepremičnin in investicij, med slednjimi občinska uprava kot največjo omenja most pri Lustiku.

Občinski proračun blizu milijona

Po rebalansu proračuna za leto 2010 bo v blagajni občine Jezersko na razpolago 990.625 evrov, kar je petnajst odstotkov več, kot je bil predviden prvotno sprejeti proračun. Toliko bo proračunskih prihodkov, odhodkov pa načrtujejo za nekaj več kot 1,2 milijona evrov. Razlika 170 tisočakov bo pokrita z vračili posojil in s prenesenimi sredstvi iz minulega leta, je na seji občinskega sveta povedal Tomaž Mikolič iz svetovalnega podjetja Altus consulting. **D. Ž.**

Materinski dan na Jezerskem

Marca smo v Korotanu pripravili proslavo ob materinskem dnevu.

Letos so jezerski otroci iz vrtca in šole otroci nastopili z igračkami in lutkami. Najprej so otroci iz vrtca Palček prikazali naslednje točke: Ena, dva, ena, dva, četica smo vrteška in zaigrali še na zvoneče ploščice: Kje medvedek je doma? Tam, kjer nekdo ga rad ima; Medved je bil zelo izbirčen pri iskanju pestunje; Pogledajte tole malo zver, ki laja, mijavka, čivka, gaga in kvaka. Joj, včasih pa tudi joka venomer. In še Mamica, jaz sem tvoj zvonček, mamica, jaz sem tvoj sonček ...

Učenci šole pa so se spraševali: kako je, ko se rodiš in narediš prve korake, kaj vse raste in ali rasteš tudi takrat, ko si bolan, in kako te obišče bela vila. Ali je mami huda, če kaj razbiješ, in kako gredo igrače na potep, če jih ne pospraviš? Pa potem pride prvi šolski dan in se sprašuješ, kakšna je šola in kaj tam počneš? Spomnili so se tudi očka in na koncu vprašali: le kdo je mama in odgovorili: Mama je ena sama. Vmes je zapel otroški pevski zbor. Po proslavi smo odšli v šolo na razstavo

Aktiva kmečkih žena Jezersko. Pridne žene so razstavile izdelke iz domače volne, kvačkanje in vezenje, predmete, ki jih uporabljajo v vsakdanjem delu, domače mlečne izdelke, vse lepo okrasile s svežimi spomladanskimi šopki. Še posebej so se potrudile in spekle kite, pletenice in ptičke. Obiskovalce so pogostile z domačimi jedmi in sokom. Želimo si čim več takega sodelovanja.

EMA TORKAR,
foto: **Andrej Karničar**

Jezerski šolarji in otroci iz vrtca so ob materinskem dnevu nastopili v Korotanu, aktiv kmečkih žena pa je ob tej priložnosti pripravil razstavo.

Izbrani glasbeni dogodki

Spoštovani Jezerjani! Letos bomo že četrtoč razvajali in razveseljevali domačine in obiskovalce Jezerskega z izbranimi glasbenimi dogodki, ki jih v tem letu ponuja Glasbeni festival Vox Laci - Glas jezera.

Pet koncertov s prek šestdesetimi priznanimi domačimi in tujimi umetniki je svojevrstno zagotovilo, da postaja Jezersko vedno bolj prepoznavno širši javnosti tudi po glasbenem dogajanju.

Program festivala:

27. junij 2010 ob 18. uri, cerkev sv. Ožbalta, Jezersko

Clare Jefferis, alt flavta (Anglija), Carla Rees, alt flavta (Anglija), Matjaž Debeljak, pikolo, in Orkester flavt Glasbene šole Zagorje

4. julij 2010 ob 18. uri, Kulturni dom Korotan, Jezersko

Mešani pevski zbor ODMEV, zborovodkinja Ana Smrtnik

11. julij 2010 ob 18. uri, Kulturni dom Korotan, Jezersko

Gašper Primožič, akordeon (klavirska harmonika)

15. avgust 2010 ob 18. uri, cerkev sv. Ožbalta, Jezersko

Capella Carniola, koncert stare glasbe

22. avgust 2010 ob 18. uri, cerkev sv. Ožbalta, Jezersko

Jože Vidic, bariton, in Urška Vidic, klavir in orgle

Potrudili smo se za lep in pester izbor, ki nam bo lahko ponudil obilo glasbenih užitkov.

Vljudno vabljeni!

Kulturno društvo Ariana Z nastopa opernega pevca Juana Vasleta

Praznik za gasilce, praznik za jezersko dolino

Na slovesnosti 26. junija bomo jezerski gasilci slavnostno prevzeli novo gasilsko vozilo.

Naše društvo v tej prvi polovici leta živi in dela le za novo avtociстерno. Nikakor pa ne zanemarjamo rednega usposabljanja, planiranih vaj in dela z mladimi. Od osmih prijavljenih ekip so se z orientacijskega pohoda GZ Kokra tri vrnile z medaljami in se uvrstile na tekmovanje gorenjske regije. Iskrene čestitke in zahvala Franciju Boldinu in drugim, ki mu pri tem pomagata.

Petindvajsetega januarja letos smo v Ljubljani prevzeli šasijo Mercedes. Saj vemo, kako to izgleda - kabina, za njo pa nič. Na koncu še štiri kolesa, odbijač, luči - in to je to. Kar nekakšen šok. Ojoj, koliko dela nas še čaka. Toda tako smo se odločili, poti nazaj ni. Po vseh formalnostih smo se odpeljali proti Ilirski Bistrici. Ker avto ni obremenjen, je vožnja precej neudobna, pa tudi počasna. Na poti domov je debata seveda o nadgradnji in načrtih, o zbiranju denarja za plačilo vsega tega. Pri tem smo zaradi slabega vremena in pomanjkanja časa v zaostanku pri poseku lesa, katerega so v ta namen darovali kmetje. Naj omenim, da je bilo za zbiranje sredstev planirano štiriletno obdobje, to je do leta 2011. Izdelava nadgradnje in prevzem vozila nas je prehitela. Opravljeno delo in kupljeno opremo pa je treba plačati, zato smo bili primorani najeti kredit za dobo enega leta. V aprilu smo si prvič ogledali izdelavo nadgradnje. Z delom smo bili zadovoljni. Dogovorili smo se za naslednji obisk v maju, ko smo dobavili vso gasilsko opremo za vozilo in nadgradnjo v vrednosti dvajset tisoč evrov. 25. maja sledi dogovorjeni obisk. Dela potekajo po planu. Zadovoljni smo z izdelavo, dogovorili smo se tudi za zadnji datum izdelave - 20. junij 2010.

Predsedniku gasilcev Izidorju Parteju čestitamo za uspešen zaključek akcije za novo gasilsko vozilo in za njegovo petdesetletnico.

Okoli gasilskega doma pa opravljamo sledeča dela: odstranitev asfalta v garaži, kjer bo nova GVC 16/25, izravnavna temeljne plošče in izdelava epoksi tlaka, podaljšanje garaže za okoli dva metra, montaža novih vrat in dvig asfaltne prevleke pred garažami.

Ne morem pa mimo dejstva, da se med ljudmi še vedno pojavlja vprašanje o upravičenosti nabave takšnega vozila. Nič kolikokrat so bili že predstavljeni argumenti, ne nazadnje pa moramo zaupati tudi občinskemu svetu, ki je ta projekt z večino podprl. Ne želimo si tega, da bi nakup vozila morali opravičiti z intervencijami ali kakršnimikoli akcijami. Zato ne netimo požarov v srcih in dušah, kajti te bo pa res težko pogasiti.

Upravni in nadzorni odbor PGD Jezersko, spoštovane gasilke in gasilci, draga gasilska mladina, cenjene občanke in občani ter vsi, ki ste in še boste sodelovali z menoj v tem projektu, iskrena hvala, da ste me poslušali in mi zaupali. Opravičujem se, če je bila v tem obdobju storjena kakršnakoli napaka. Ne bom našteval posameznikov, ker se lahko zgodi, da koga nevede izpustim. Vsem skupaj in vsakemu posebej iskrena hvala. Cenjeni vsi, ki boste brali te vrstice! Ostanimo prijatelji, dobri sosedje, pokažimo, da tudi majhni zmoremo veliko in si zapojmo tisto: saj drugo leto bolje bo! Vse pa vljudno vabimo na praznovanje občinskega praznika in slavnostni prevzem vozila, ki bo 26. junija 2010 ob 13. uri pred gasilskim domom.

**Vaše gasilke in gasilci
Predsednik: Izidor Parte**

Izdelava nadgradnje v EVRO-GV

Tudi takole zbiramo sredstva za avtociстерno.

Med čebelarji

Zdravi čebelji pridelki, propolis kot antibiotik, čudežni matični mleček ...

Foto: Dvina Zaplatnik

Vso svojo mladost sem bila navdušena opazovanja čebelarjenja mojega ata, Jenkovega Milana. Ko se on ni mogel več ukvarjati s čebelami, sem poskusila jaz. A opazovati je nekaj, delati pa nekaj drugega. Vse je treba opraviti v vročih pomladnih in poletnih dneh, v kombinaciji, z mrežo čez obraz. Ko so mi čebele ušle pod mrežo in me močno opikale, je bilo mojega čebelarjenja konec. A še vedno rada spodbujam druge - Jenkovega Gašperja in tudi za čebelarjenje Jožeta Meška sem malo "kriva" jaz, saj sem mu predlagala, naj v opuščnem farovškem čebelnjaku začne čebelariti. Sedaj bo pa še Joža povedal svoje misli o tem.

"Podobno kot Mijo so tudi mene čebele navduševale že od nekdaj, zato sem izkoristil njeno idejo in kmalu sva se z gospodom župnikom dogovorila za najem čebelnjaka, ki ga je bilo treba najprej temeljito obnoviti. Tudi mene so čebele skoraj užugale, saj so me kar nekajkrat opikale po obrazu, dokler nisem ugotovil, da ima moj čebelarški klobuk luknjo v mreži. Ob takih priložnostih sem bil s svojimi oteklimi "žnabli" za domače nad vse smešna prikazen.

S pomočjo svojega mentorja Andreja Štularja čebelarim na med, učim pa se tudi pridobivanja cvetnega prahu in propolisa. Pridobivanje matičnega mlečka in čebeljega strupa pa je

zahtevno, tako da se s tem verjetno ne bom nikoli ukvarjal. Čebelji pridelki se uporabljajo tudi v zdravilstvu, saj je npr. propolis edini antibiotik, ki uničuje tudi viruse, matični mleček je pa sploh čudežna snov.

Slovenci smo lahko ponosni, da imamo svojo avtohtono čebeljo pasmo, ki je druga najbolj razširjena pasma na svetu, takoj za italijansko čebelo. Prevladuje v srednji in jugovzhodni Evropi. Nemški raziskovalec August Pollmann jo je leta 1879 opredelil kot novo čebeljo raso in ji dal znanstveno ime *Apis mellifera carnica* ali po naše kranjska sivka.

Čebele so med vsemi žuželkami najpomembnejši oprashaevalec rastlin. Ameriški farmarji najemajo čebelarje, da pripeljejo svoje čebele v njihove nasade in jim za oprashaevanje plačajo več, kot je vrednost čebeljih pridelkov. Žal so te marljive žuželke zaradi zastrupljanja okolja, uvajanja gensko spremenjenih rastlin in novih bolezní že tako močno ogrožene, da brez pomoči čebelarja ne bi preživela nobena čebelja družina. Čebelarstva zveza Slovenije si zato prizadeva, da bi kranjsko sivko razglasili v Sloveniji in Evropi za ogroženo živalsko vrsto. Izumrtje čebel bi ogrozilo tudi obstoj človeka, zato jim s pravim odnosom do narave pomagajmo preživeti.

Mija Murovec in Jože Meško

Želijo, da bi Jezerjani kupovali doma

Slavica Kavaš iz družinskega podjetja SIND, ki je pred dvema letoma kupilo trgovino Jezerjan, si želi, da bi domačini pogosteje zahajali v domačo prodajalno.

Majhna trgovina Jezerjan je kar dobro založena, domačin ali turist se lahko v njej preskrbi za vsakdanje potrebe. Slavica Kavaš, ki skupaj s še tremi prodajalkami streže željam jezerskih potrošnikov, pravi, da je po dveh letih promet konstanten. V krizi se tudi pozna, da ljudje posegajo po poceni izdelkih. "Zavedamo se, da z nizkimi cenami ne moremo konkurirati diskontnim trgovinam v večjih krajih, se pa trudimo, da bi našim kupcem omogočili ugodnosti, kakršne ponujajo druge Mercatorjeve trgovine. Čeprav izbor izdelkov v naši majhni trgovini ni tolikšen, kot ga omogočajo veliki trgovski centri, pa ustrezemo tudi kupčevim posebnim željam, tudi če zelenega izdelka sicer ni v naši običajni ponudbi. In lahko jim tudi zagotovimo kakovost vseh prodajnih izdelkov," pravi Slavica Kavaš.

Žal ji je, ker v trgovino ne prihaja več domačinov. Razume, da v Kranju in drugih večjih krajih nakupujejo tisti, ki so tam vsak dan v službi, manj razumljivo pa ji je, da gredo tudi drugi domačini raje po nakupih drugam. "Domačini s tem ne podpirajo svojega kraja in ustanov, ki so tu zaradi njih. Pa ne mislim le naše trgovine, tudi bencinsko črpalko ali pošto. Pogrešam zavest, da je vse to namenjeno domačinom in da bodo trgovino, pošto ali črpalko lahko obdržali, če jih bodo obiskovali in koristili njihove storitve," razmišlja Slavica Kavaš. Čeprav se ne more pohvaliti z velikim prometom, pa ni izgubila upanja, ki jo je navdajalo pred dvema letoma. "Še vedno sem optimistka, kakršna sem bila na začetku, ko sem prišla na Jezerško z namenom, da tu domačinom ohranimo trgovino. In tak namen imamo še naprej," je odločna Slavica Kavaš, ki skupaj s kolektivom trgovine Jezerjan občankam in občanom čestita ob krajevnem in bližnjem državnem prazniku.

Trgovina Jezerjan je dobro založena za potrebe domačinov in obiskovalcev.

Sto deset let Češke kočice

Dandanes stopamo še više, tudi tja, kjer niso več postavljene cerkvice; okrepili smo se in iščemo današnjim razmeram primernih višjih razgledov.

Pridružil se nam je tudi češki narod. Stopil je med nas in v Slovenskem planinskem društvu, tej slovenski krepki lipi, je vzrasla češka veja, češka podružnica. In že je rodila ta veja sad, prelepo Češko kočico na Ravneh pod Grintavcem.

Češka podružnica je izdala nastopni domači red za Češko kočico pod Grintavcem:

1. V Češki kočici je dobrodošel vsak turist.

2. Prišlec se mora sprejeti, dokler je kaj prostora. Turisti, ki so prišli preje v kočico, imajo pred poznejše došlimi pravico, izbrati si ležišče. Prosi se, da se izbrano ležišče označi. Dame pa imajo, če tudi so prišle pozneje, pravico do posebne sobe, in to tudi tedaj, kadar bi se bili že drugi turisti izbrali postelje v njej. (Tako so zapisali v planinski vestnik 25. avgusta 1900.)

* Prijazna domačnost lesenega gorskega zavetišča bi se izgubila, če Češki kočici ne bi v zadnjih štiridesetih letih vdahnil svojega neutrudnega nasmeha in svoje duše njen legendarni oskrbnik Andrej Karničar, ki je ob pomoči žene Anice in petih otrok skrbel za kočico in njene obiskovalce z vso pozornostjo, gorni-

ško izkušnostjo in človeško toplino. (Zapisano v nagovoru za stoletnico kočice.)

* Predsednik PZS Andrej Brvar je svoj govor ob stoletnici zaključil z mislijo, ki je bila izrečena ob odprtju kočice: "Pristop v kočico ima vsakdo, kajti strast utihne v gorah."

* Venci Krč je čestitko ob stoletnici zaključil z besedami: "Že v otroških letih sem prisluškoval neke vrste gorski simfoniji, to so bili glasovi korakov planincev, ki so prihiteli, da jih kočica sprejme v svoje naročje. Hvaležno se spominjam vseh pokojnih in še živečih planincev in reševalcev. Hvala vam za vse. Tebi, Češka kočica, pa vsa moja ljubezen."

Ko takole brskam po zapisih o Češki kočici, premišljuje, kaj nam kočica pomeni danes.

Ali ima kočica še vedno dušo, ki ji jo je vdahnil Andrej? Kaj pomeni njena veličina obstoja v originalni podobi? Znamo ceniti njeno starost, številne zgodbe, ki so marsikomu neizbrisno ostale v spominu. Misli ostanejo neke med resničnostjo in sanjami. Nekateri se dobro zavedamo našega jezerskega planinskega sim-

bola Češke kočice, njene občutljivosti in pomena. Zato bi rad povedal: "Češka kočica je več kot samo lastnina, je življenje in sreča, ki so nam jo podarili naši predniki. Ponosni smo nanjo, in to bi radi pokazali tudi tistim, ki iščejo svoj mir v lepota naših gora."

Osrednja slovesnost bo 24. julija. Sveto mašo bo daroval župnik France Urbanija s somaševanjem našega župnika Janeza Hama, če mu bo to čas dopuščal. Pri maši bodo sodelovali tudi naši cerkveni pevci pod vodstvom Ane Smrtnik. S svojo pesmijo nas bo razveselil kvartet Jutro. Pričakujemo nagovor novega predsednika PZS Bojana Rotovnika in župana Milana Kocjana.

Od 18. do 20. junija Jezersko organizira vsesloveski vikend v Češki kočici. K temu dogodku bomo dodali še tek trojk do Češke kočice in alpinistični tabor s ciljem stopiti na eno najlepših gora Matterhorn.

Bodite tudi vi del teh dogodkov!

Takole vabi AO na doživetja v Češko kočico. Ni kaj, premislite! **Milan Šenk**

Srečanje z medvedom

Kar vam bom predstavil v svojem pisanju, je resnična zgodba izpred približno 35 let, kar lahko potrdira Franc Plaznik in Franci Tepina z Zgornjega Jezerskega.

Danes se namreč veliko govori o medvedih, njihovih navadah, predvsem pa o strahu in o tem, kako bi mu ušli in kaj vse bi počeli ob morebitnem srečanju z njim. Vse vrste nasvetov dobivamo, kaj storiti in kako se vesti, a ko se sam srečaš z njim, ti vse to zelo malo koristi.

Bilo je spomladi pred 35 leti. Pri Češki kočici je smučarski klub Zg. Jezersko organiziral enotedenski smučarski tečaj, ki se ga je udeležila tudi moja hči Majda. Ker je doma pozabila denar za plačilo tečaja, sem se odločil, da ji ga naslednji dan nesem v Češko kočico in si še ogledam, kako se imajo. S katroco sem se peljal mimo Makekove domačije po gozdni cesti do Marofa vse do tja, kjer se cesta konča. Ker me je presenetila nevihta, sem se vrnil v svojo počitniško hišico na Jezerskem in čakal, da se vreme uniri. Po nevihti sem pot ponovil. Urnih nog sem se podal proti Češki kočici. V Mrli dolini, malo pred kočico, sem srečal štiri "junake" tistega dne. Plaznikov Francelj, šofer avtobusa, je namreč dobil sina Nejca in ga je s tremi prijatelji: Francijem Tepino (bratom moje žene), Milanom Skubrom in Lojzetom Erženom, učiteljem, v Češki kočici dobro "zalil". Kar precej sem imel opravka z njimi, da sem jih prepričal, naj nadaljujejo pot v dolino, kajti hoteli so se vrniti z menoj v kočico. Ko sem v Češki kočici

oskrbniku Andreju dal denar, pozdravil hčer in druge, sem se brž podal za veseljaško družčino proti dolini za morebitno pomoč. Dohitel sem jih tik nad Hudičevimi klanci. Po vseh mogočih telovadnih elementih nam je uspelo varno priti do štularjevega sedla. Tu sem se ločil od njih in sam nadaljeval pot prek Medvedove frate, mimo potočka z mlinčkom, kjer sem srečal enodnevnega zamudnika tečaja Venčka Parteja. Ko sva z Venčkom klepetala, sta me oba Franca dohitela in podal sem se z njima. Po kakih stotih metrih poti na koncu Medvedove frate, kjer teče potoček in se od tam pot poravnava v dolžini kakih osemdeset metrov (širine traktorske poti), sem stopil s poti in v razdalji dveh metrov od njiju pod potjo pogledoval za macesnovimi vejami, ki sem jih potreboval za ograjo pri počitniški hišici. Naenkrat sem zaslišal glase vzklik: "Mečko, Mečko!" Mislim, da sta srečala enega od lovcev, ki mu na Jezerskem tako pravijo. A ko se je ta vzklik ponovil, sem se le ozrl in takrat sem obstal, kot bi me zabetoniral, popolnoma brez moči. Zgledal sem veliko rjavo zverino, ki se je po poti po vseh štirih približevala Francetoma. Onadva pa, kot bi se jima zmešalo, sta drug na drugega vpila: "Dej pušo, ke maš pušo ..." Skakala sta in mahala z rokami, kot bi

bila v cirkusu. Med tem norenjem se jima je medved približal na dva do tri metre, se dvignil na zadnje noge, iztegnil prednje šape z velikimi kremplji proti njima ... Že sem videl, kako ju bo razmesaril, a se je na moje začudenje z mrmrajočim glasom poravnal obrnil, se vrgel na vse štiri in odhlačal v smeri svojega prihoda. Franceljna pa v razdalji kakih dveh metrov kar za njim ob nenehnem vpitju: "Dej pušo, ke maš pušo ..." Medvedu očitno ves ta cirkus ni ugajal in se je z neverjetno naglico pognal po pobočju navzgor. Nato se je po kakih osemdesetih metrih ustavil ob koreninah podrte smreke in obrnjen proti nam grozeče hropel. Franci Tepina se kar ni hotel sprijazniti z medvedovim begom in ga je še naprej zasledoval in vpil. Šele takrat sem se predramil iz omrtvelosti in začel kričati nanj, naj zasledovanje opusti, ker pač nima puške. Medved se je končno pognal v goščavo in izgubil. Za njim so ostale globoke sledi velikih šap. Po tej strašni predstavi sta nas dohitela še Milan in Lojze in začela se je debata o tem dogodku.

Franceljna sem odpeljal do Makekove domačije, kjer sta z velikim navdušenjem začela pripovedovati o dogodku. Gospodar je bil prepričan, da iz njiju govori alkohol in se ni kaj dosti menil za njune izjave. Dejal jima je:

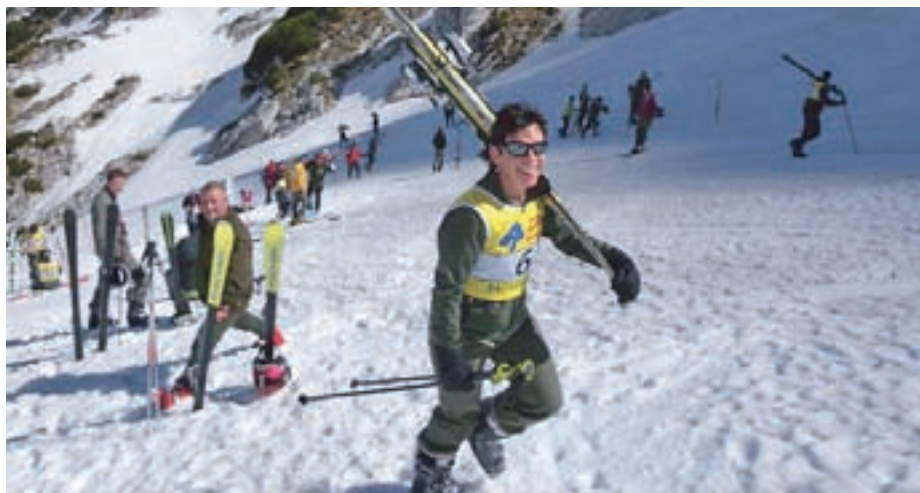
Lovci skrbni gospodarji

Letni občni zbor Lovske družine Jezersko

Lovstvo je deležno vse večje pozornosti in spoštovanja za delo, ki ga lovci opravljajo za javni interes in javno dobro. Lani je slovensko lovstvo dočakalo, da mu je ministrstvo za okolje in prostor dodelilo status "varuha narave", kar pomeni, da društvo deluje tudi v javnem interesu na področju varovanja in varstva narave.

Varovanje narave je v gorskem svetu, tudi na Jezerskem, še posebej velika obveznost in dolžnost članov lovske družine. Od stanja v naravi, v gozdu, senožetih in na gori je v največji meri odvisno počutje in stanje divjadi. Prosto živeča divjad ima pravico do ohranitve in preživetja in naše lovsko partnerstvo ima dolžnost, da skrbimo za kar največje sožitje in ohranjanje življenja na tem območju. Če bi dopustili iztrebljanje življenja favne v naravnem okolju, je to naravni genocid in rušenje naravovarstvenega ravnovesja.

Letos mineva sto let, odkar je izšla prva številka revije Lovec. Vsakemu članu lovske organizacije je pomemben sopotnik, saj nas ves čas strokovno in usmerjevalno informira, uči, seznanja z vsem, kar je dobro in potrebno,

Članice Lovske družine LD Jezersko pred tekmovanjem

da lovec ve. Jezersko lovstvo je poleg bogate in trdne tradicionalnosti tudi dokaj odprto z naprednimi pogledi in tudi tako smo v vseslovenskem lovskem druženju vse bolj razpoznavni kot napredni, delavni in prizadevni. To dokazuje denimo slovenski lovski veleslalom na ledeniku pod Skuto. Lovska družina Jezersko je trdna in zanesljiva; tako kažejo pozitivni podatki gospodarjenja in poslovanja. Tudi v starostni primerljivosti med slovenskimi lovskimi družinami smo po letih mlada društvena lovska družina, kajti z 68 člani, enim mladim pripravnikom in eno kandidatko za pripravnico je starostno poprečje komaj petdeset let. Žal pa je našo lovsko družino za večno zapustil Ljubo Kogoj, od katerega smo se poslovili z vsemi lovskimi častmi in ga bomo tudi ohranili v lepem spominu.

Letos smo tudi že okusili t. i. koncesijsko pripravništvo. Po letu dni se je pokazalo, da tudi to obvladujemo, da nam je uspelo izpolniti večino pogojev.

Poskušali in tudi bili smo z velikim številom posestnikov v stalnih stikih. Tako smo se na primer s kmetovalci dogovorili, da člani LD, ki so tudi posestniki, delovne obveznosti članstva LD (lovske gojitvene ukrepe in dela) opravijo na svoji posesti. Tako se je tudi zgodilo in vidi se, da so ta opravila dobro narejena v korist divjadi in tudi v prid ukrepom za zmanjšanje odprave škod po divjadi.

Nemir v loviščih

Pri izvajanju lovsko upravljalnega načrta pa opažamo vse večji nemir v loviščih, in sicer zaradi nabiralcev gob, rekreacije, delovišč. Menimo, da naj se obiskovalci gozdov gibljejo le na za to označenih poteh, tudi v skladu z novim zakonom o planinskih poteh, ne pa da je vse več hoje in različnih gibanj po brezpotjih, to je v svetu izjemno občutljivih gozdih kur in druge visoke in nizke divjadi. Razvoj rekreativnih aktivnosti je vse agresivnejši in se tudi vse bolj seli visoko v gore. Tudi pred psi, ki prosto brez nadzora lastnikov zahajajo v

lovišča in na območja, kjer živi prosto živeča divjad. Tako imenovani "pasji lovi" na nič hudega slutečo srnjad so že preveč očitni.

Lani smo tudi rešili vprašanje članstva LD Jezersko v gorenjski območni lovski zvezi. Ocenjujemo, da je za LD potrebno in dobro, kajti "servisiranje" LZS je vendarle preveč oddaljeno. Tako pa so vzpostavljeni neposredni kontakti.

Letos pričakujemo blizu 18 tisoč evrov prihodkov in enako stroškov. Načrtujemo dokončanje t. i. sanitarnega dela hladilnice v lovskem domu in izpolnitev pogojev za varno hrambo plena. Manjka tudi nekaj opreme v lovskem domu in jo bomo po finančni zmožnosti dokupili. Potrebno bo dokončanje obnove lovske kočice na Staniču in tudi nekaj vzdrževalnih opravil pri lovskem bivaku v Vadinah. Nabava krme ostaja še naprej obveza. Tudi za hude zimske dni bi bilo dobro, da bi bila na voljo kakšna posekana jelka. Obnova lovskega znanja mora tudi biti stalnica lovskih usposabljanj. Želeli bi si, da bi bila lovska kinologija v LD nekoliko živahnjša. Tudi na lovsko solidarnost do lovske družine in lovecev ne smemo nikdar pozabiti. Lani smo bili na preizkušnji. Ko nas je veterinarska inšpekcija denarno kaznovala, smo to "kazen" z dodatnimi deli, delovnimi urami "odslužili".

Želimo si, da letos pozornost namenimo obnovi lovskih steza, odstranitvi odsluženih, dotrajanih lovskih naprav in obnovi lovske preže. Koncesijsko izvajanje lova je že popolna oblika profesionalnosti in odgovornosti upravljanja državne lastnine, zato je bomo morali dosledno delovati kot dobri gospodarji. Vedeti moramo tudi, kdo, kdaj in kje izvaja lovsko aktivnost v koncesijskem lovišču LD Jezersko, držati pa se moramo tudi pravil, kako ravnati z uplenjeno divjadjo in v skladu s predpisi oddajati ali odprodati divjačinsko meso.

Naj si tudi letos složno prizadevamo, da bo lovsko upravljalni načrt za leto 2010 kar najbolj popolno uresničen v zadovoljstvo lovske družine, posestnikov, kmetovalcev in lokalne skupnosti. **Franc Ekar, LD Jezersko**

"Ja, ja, fanta, dons bosta vidva še kaj kej družga vidla, ne sam medveda." Ko pa sem se jima pridružil in gospodarju potrdil njune izjave, se je s traktorjem z menoj takoj podal na omenjeno mesto. Milan in Lojze sta še vedno vsa razvneta sedela na tleh ob sledeh, in ko ju je Makek videl, je dejal: "Hudiča, fantje, pa ste ga res imel'." Makek je bil lovec in je po vsem povedanem podal svoj scenarij, in sicer da je medved gotovo sledil Venčku, in če ne bi bilo nas, bi bilo lahko zanj usodno. Tako pa je ves hrup, ki sta ga uprizorila Franceljna, medveda po vsej verjetnosti presenetil in pregnal.

V dneh po tistem dogodku je lovec Peter z Zg. Jezerskega po pripovedovanju vaščanov na svojem lovskem pohodu naletel na medveda, ga v strahu ustrelil, odvrigel puško in zbežal. Naslednji dan se je skupina lovcev odpravila na kraj lovčevega opisa dogodka in dobila tam mrtvega medveda. V slogu lovskega veseljačenja so ga ves teden prevažali in razkazovali. Vendar to ni bil isti medved, ki mi je vtil strah v kosti. "Mojeja" medveda je čez leto dni po omenjenem dogodku poslal v "večna lovišča" poklicni lovec Franc Polajnar iz Kokre.

Ker sem se kot alpinist in gorski reševalec v svojem dolgoletnem delovanju znašel v vseh mogočih in nemogočih situacijah, je bilo to srečanje z medvedom zame ena najtežjih in najstrašnejših izkušenj in zagotavljam vam, da še danes obstaja tisti grozni občutek, kadar se spomnim na to. Obenem pa mi je postalo jasno, od kod naziv Medvedova frata.

Joža Žvokelj

Družili so se gorski reševalci

Okoli dvesto gorskih reševalcev se je 12. junija udeležilo tretjega srečanja gorskih reševalcev na Jezerskem; tekmovanje iz prve pomoči, pohod na Češko kočo, družabne igre in prikaz klasičnega reševanja iz stene.

Pred dvema letoma so se v Gorski reševalni zvezi odločili, da s srečanjem reševalcev proslavijo dan gorskih reševalcev, s katerim želijo zaznamovati spomin na 16. junij 1920, ki velja za začetek gorskega reševanja. Stoletnica se naglo bliža, slavili pa naj bi jo v Kranjski Gori, kjer se je gorsko reševanje tudi začelo. Ob tej priložnosti bo izšel tudi zbornik, je povedal predsednik Gorske reševalne zveze Slovenije **Igor Potočnik**. "Usposabljanj imamo gorski reševalci kar nekaj, pred dvema letoma pa smo se dogovorili še za prijateljsko druženje brez obveznosti. Temu smo priključili še tekmovanje iz prve pomoči in tako se sedaj srečujemo že tretjič," je povedal predsednik. Delo gorskih reševalcev je namreč resno in stresno, saj se zgodi kar okoli štiristo gorskih nesreč letno. "Razlog za to je vse več obiskovalcev gora, med njimi vse več naključnih, ki v gore prihajajo slabo fizično in psihično pripravljene, ki ne poznajo terena in niso pripravljene na nevarnosti. Vse več je tudi adrenalinskih športov, kjer se zgodijo nesreče, v katerih potem pomagamo gorski reševalci. V Sloveniji je ta čas registriranih 654 gorskih reševalcev. Največja težava je, ker ni dobro urejen status prostovoljcev. Vsi smo nekje v službah, in ko je treba na akcijo, je težko zagotoviti takojšnjo zadostno udeležbo. Sedaj si pomagamo tako, da se postaje GRS združujejo in si pomagajo med seboj. To je rakasta rana vseh, ki delamo prostovoljno, država pa našega položaja ne uredi zadovoljivo. Sedaj z ekipo reševalcev dežuramo tudi na brniškem letališču, trenutno ob koncih tedna, julija in avgusta pa vsak dan."

Med gorskimi reševalci so tudi ženske, ki lahko s svojim znanjem in sposobnostmi pomagajo ponesrečencem v gorah, čeprav so fizično šibkejše od moških kolegov. "Gorskim reševalcem sem se pridružila, ker se sicer ukvarjam s plezanjem. Sodelujem dve leti, doslej sem se udeležila dveh reševalnih akcij, pod Kokrskim sedlom in na Veliki Planini," pravi **Marjana Prezelj** iz Kamnika. Udeležuje pa se tudi družabnih srečanj, saj pravi, da se na njih reševalci med seboj spoznavajo, pa tudi kaj novega naučijo.

Prvi dan gorskih reševalcev so pripravili v Tolminu, lanskega v Lescah. Gostitelji, GRS Jezersko, so se kot organizatorji tretjega srečanja dobro odrezali. Načelnik **Drejc Karničar** je povedal, da njihovo društvo šteje 22 reševalcev, letos pa so na srečo sodelovali le na eni reševalni akciji. Pomembno je, da so zanje dobro usposobljeni, k čemur pripomorejo tudi tekmovanja, kakršno so pripravili v prvi pomoči. "Gre za situacijo, zelo podobno resnični," pravi Karničar. "V prvi pomoči tekmuje 17 ekip. Po dvajset minut imajo na razpolago, da oskrbijo štiri ponesrečence." Kaj pa svetuje, da se v gorah ne bi dogajalo preveč nesreč? "Kdor gre v gore, naj bo fizično dobro pripravljen, prav tako mora poznati svoje sposobnosti in realno oceniti tudi turo, ki si jo izbere. Včasih

Igor Potočnik

Drejc Karničar

Marjana Prezelj

mora tudi v poletnih mesecih računati na sneg," odgovarja Karničar.

Tekmovanje v prvi pomoči se je najuspešneje končalo za ekipe GRS Jesenice, Maribor in Kranj II. Nekateri udeleženci so se podali na pohod k Češki koči, ki je letos stara 110 let. Posebno dobro so se imeli tisti, ki so sodelovali na družabnih igrah. Jezerjani so jih prav zabavno po jezersko obarvali: uprizorili so vasovanje z metanjem kamenčkov v dečvino okno, tekmovali v zabijanju žebeljev, žaganju z žago amerikkanko, skupinskem smučanju na orjaških smučeh, pobiranju krompirja z zavezanimi očmi, skupinski hoji na ponjavi, posamično pa so prikazali tudi hojo s hodljamami in tek v vrečah. Dvoma o zmagovalcu ni bilo, prednost domačega terena pač, a tudi Korošci in Mojstrančani na drugem in tretjem mestu niso bili od muh. V doživljajskem parku je na naravni steni skupina KRT prikazala način klasičnega reševanja.

Popoldanski del srečanja je bil uraden in slovesen. Udeležila sta se ga tudi poveljnik CZ RS Miran Bogataj in predsednik PZS Bojan Rotovnik, zbrane je pozdravil predsednik GRZS Igor Potočnik. Miran Bogataj je s srebrnim znakom CZ RS odlikoval prvega predsednika GRZS Mira Pogačarja. Na Jezerskem sta prva moža gorskih reševalcev in planinske zveze Igor Potočnik in Bojan Rotovnik podpisala pismo o nameri, v katerem sta opredelila prizadevanje za skupno sodelovanje in povezovanje med obema zvezama. V imenu gorskih reševalcev sosednje Koroške in Železne Kaple (z njimi sodeluje pet slovenskih društev GRS) je prireditev pozdravil Fritz Klaura. Nato so podelili priznanja za nove člane GRS, ki so v letošnjem letu zaključili triletno usposabljanje za gorskega reševalca. Podeljenih je bilo petnajst znakov GRZS.

Danica Zavrl Žlebir, foto: Matic Zorman

Vsi tekmovalci so se izkazali v tekmovanju iz prve pomoči.

Od vasovanja do skupinskega smučanja

Jezerjani so svojim kolegom gorskim reševalcem na srečanju pripravili vrsto zabavnih iger, ki so terjale spretnost, iznajdljivost in veliko kolektivnega duha.

Včasih, ko še ni bilo mobilnikov, so se morali fantje pri vasovanju znati drugače. Tri kamenčke vržem, se okence odpre... al' pa ne. Izkazalo se je, da še znajo na star način priklicati "dečvo".

Kako s tremi udarci zabiti žebelj v desko in se pri tem ne udariti v prst? Težko. O tem so se imeli priložnost prepričati tudi tekmovalci jezerskih družabnih iger.

Tudi pri "slepem" pobiranju krompirja je pomembno sodelovanje. Enemu od tekmovalcev zavežejo oči, drugi pa s ploskanjem nakazuje pot do krompirja.

na jezerskem obvladajo tudi skupinsko smučanje na orjaških smučeh. In ne le Jezerjani, tudi njihovi prijatelji reševalci iz drugih krajev Slovenije.

Žiga žaga poje žaga ... amerikanka. Pri igri ni pomembno le to, kako hitro delo poteka, temveč tudi, kakšen je njegov učinek.

Kolektivni duh se izkaže tudi pri tej tekmovalni disciplini, kjer usklajeno poskakanje obrodi sadove. Danica Zavrl Žlebir, foto: Matic Zorman

Kmečki kruhki

Hit med recepti letošnjega leta

3 jajca
150 g sladkorja v prahu
250 g kokosove moke
100 g čokolade v prahu
150 g mletih orehov
sladkor v prahu za povaljanje

Ločimo rumenjake in beljake. Iz beljakov naredimo sneg.

V drugi posodi zmešamo 3 rumenjake in 150 g sladkorja v prahu. Dodamo kokosovo moko, mleto čokolado in orehe. Nazadnje v to suho maso z mešalnikom vmešamo sneg.

Z vlažnimi rokami naredimo kot manjši oreh velike kroglice. Polagamo jih v mleti sladkor. Ko se nam masa lepi na roke, jih umijemo, osušimo in s suhimi pobiramo v sladkor povaljane kroglice in jih polagamo na pekač. Pečemo jih pri 180 stopinjah okoli 20 minut. Med peko lepo razpokajo in so videti kot pomanjšan hlebec rženega kruha.

Slatne užitke vam privošči
Mija Murovec.

Brezmejna doživetja narave

Jezersko je kandidiralo za čezmejni projekt pod naslovom Brezmejna doživetja narave (Nature Experience), v katerem želijo pridobiti denar za izdelavo strategije razvoja turizma, ureditev tematske poti od vasi do Planšarskega jezera (nekdanja Prešernova pot) in nadgradnjo občinskih spletnih strani s turističnimi vsebinami. Gre za triletni projekt, ki poteka v sodelovanju s sosedi Avstriji, vanj pa je vključenih osemnajst partnerjev. Letos naj bi dobili okoli 44 tisoč evrov. **D. Ž.**

Na Jezersko prihajajo uživati naravo tudi kolesarji.

Jezersko na starih razglednicah

Eden od dogodkov ob letošnjem prazniku je tudi razstava starih razglednic z motivi z Jezerskega.

Od ponedeljka do sobote, od 21. do 26. junija, bo v osnovni šoli na Jezerskem na ogled zanimiva razstava starih razglednic z motivom Jezerskega, ki jo pripravlja **Igor Pirč**. Avtor bo v soboto, 26. junija, ob 11. uri na prizorišču razstave tudi na voljo za pojasnila in pogovor. Razstava prikazuje 120 starih razglednic, ki prikazujejo Jezersko od pojava zlate dobe razglednic s slovenskimi motivi okoli leta 1897 pa do leta 1960. Razglednice dovolj podrobno

prikazujejo posamezne vedute, da je mogoče zasledovati razvoj Jezerskega. Izbor razglednic je razdeljen v šest poglavij: obdobje od leta 1897 do konca prve svetovne vojne; Češka podružnica slovenskega planinskega društva; Jezerski vrh - gorski prelaz in meja; med obema vojnama in po drugi svetovni vojni; izletniški in počitniški kraj; cerkve, znamenja in kapelice.

D. Ž.

"Dober dan, prosim za pirhe"

Pirhi niso samo pobarvana jajca ob veliki noči, pač pa tudi običaj obdaritve otrok.

Pirhi. Vsak si pod to besedo predstavlja pobarvana in okrašena jajca ob veliki noči.

Pirhi so pa tudi poseben običaj na Jezerskem, ki so ga predniki prinesli s seboj iz avstrijske Koroške. Botri, ki otroka nesejo h krstu, mu potem do konca osemletke vsako leto za veliko noč pripravijo **pirhe**. Otroci gredo ponje k botroma v soboto po velikonočnem žegnu. Ko smo prišli v hišo, smo rekli:

"Dober dan! Prosim za pirhe!"

Za človeka je čast, če te nekdo prosi, da si boter njegovemu otroku, dajati potem **pirhe** štirinajst let, pa je tudi obveznost in strošek. Včasih so imeli premožnejši kmetje tudi do deset **pirharjev** naenkrat, v vsem življenju pa tudi dvajset in več. Moja mama se je spominjala, da so včasih celo peč potic ob četrtek pekli samo za **pirharje**.

Nama s sestro Olgo je botra Šenkova teta, Mimi Virnik, boter pa stric Naca Košir. Oba sta še živa in naj povem, da se z Olgo še sedaj radi spominjava njunih pirhov - lepega šarklja, pobarvanih pirhov, pomaranč, bombonov v obliki pirhov, čokoladnih zajčkov, oblačil (žabe, krilo ...).

Teta Mimi se spominja, da je bilo včasih težko spraviti skupaj vse te dobrate za **pirharje**, ker se je tako malo stvari dobilo za kupiti. Lahko pa trdim, da je sedaj za botre še težje, ker **pirharji** niso več zadovoljni, če dobijo take dobrate, kot smo jih mi včasih, ampak imajo najraje čim višji denarni prispevek.

Upam, da se bo običaj ohranil v prvotni obliki, zato sem ga tudi opisala.

Mija Murovec

Komunalna Kranj

Spremljamo kakovost pitne vode

Letno poročilo o kakovosti pitne vode v občini Jezersko za leto 2009

V občini Jezersko upravljamo en vodovodni sistem. Naša glavna skrb je zagotoviti zadostno količino pitne vode, ki je ustrezne kvalitete. Izraz "ustrezna kvaliteta" pomeni, da pitna voda ustreza določilom veljavne zakonodaje s področja preskrbe s pitno vodo.

Pitna voda ne sme vsebovati patogenih mikroorganizmov ter snovi v koncentracijah, ki same ali skupaj z drugimi snovmi lahko predstavljajo nevarnost za zdravje ljudi. Kvaliteto pitne vode ugotavljamo z odvzemanjem vode na različnih mestih v omrežju. Ti vzorci se v nadaljevanju laboratorijsko preiskujejo.

Vodovodni sistem Jezersko preskrbuje s pitno vodo 705 prebivalcev in ima 235 priključkov v naseljih Spodnje in Zgornje Jezersko. Vir pitne vode je podzemna voda iz zajetja Anclovo.

V letu 2009 je bilo za mikrobiološka preskušanja odvzetih trinajst vzorcev pitne vode, medtem ko sta bila za fizikalno kemijska preskušanja odvzeta dva vzorca pitne vode. Laboratorijska preskušanja so pokazala, da so bili vsi odvzeti vzorci, glede na obseg opravljenih preskušanj, ustrezni.

Ustrezen nadzor nad kvaliteto pitne vode iz omrežja javnega vodovodnega sistema bomo zagotavljali tudi v prihodnje in se trudili, da boste še naprej uporabniki uporabljali zdravstveno ustrezno pitno vodo.

Poleg notranjega nadzora se nad kakovostjo vode opravlja oziroma izvaja tudi zunanji nadzor v okviru državnega monitoringa, ki ga zagotavlja Ministrstvo za zdravje. Nosilec monitoringa je Inštitut za varovanje zdravja, izvajalec je Zavod za zdravstveno varstvo Maribor, ki skupaj z območnimi zavodi za zdravstveno varstvo izvajajo program monitoringa za pitno vodo.

Za ohranjanje kakovosti vode poskrbite tudi uporabniki, in sicer tako, da:

- redno čistite mrežice na pipah,
- vodo uporabljate na vseh pipah v stanovanju oziroma hiši. Vsako jutro pred uporabo stočite nekaj vode. Enako naredite, ko pri-

dete iz službe, predvsem pa ko se vrnete iz daljše odsotnosti,

- pri novogradnjah oziroma obnovah cevi priporočamo, da cevi razkužite, preden začnete uporabljati vodo. Bodite pozorni, ali delavci, ki obnavljajo vodovodne cevi, uporabljajo okolju in zdravju prijazna sredstva (druga sredstva namesto firneža).

Ne pozabimo, da na kvaliteto pitne vode vpliva tako ravnanje z odpadki kot ravnanje z odpadnimi vodami. Divja odlagališča so velik potencialni onesnaževalec podtalnice, zlivanje odpadnih tekočin v kanalizacijo in vodotoke prav tako povzročata onesnaževanje pitne vode. V okolici objektov za zajem pitne vode je prepovedan vnos nevarnih snovi in gnojil v tla ter preoravanje travinja. Pomembno je tudi, kako pogosto in na kakšen način greznice praznimo. Greznične gošče so zelo koncentriran odpadki, ki poleg dušikovih spojin lahko vsebuje še druge strupene in okolju nevarne snovi. Če greznične gošče odlagamo na kmetijske površine, tvegamo, da bodo te strupene snovi po-

niknile v podtalnico in se sprale v vodotoke in tako posredno ogrozile vire pitne vode.

Ko pride do motene preskrbe s pitno vodo

Včasih je zaradi okvar na javnem vodovodnem omrežju oziroma posegov na omrežju (kot so redno in izredno vzdrževanje, obnove, prevezave na omrežju) preskrba s pitno vodo motena. V primeru večjih okvar obvestimo Center za obveščanje in radijske postaje, obvestilo objavimo tudi na naši spletni strani. Zavedamo se, da je prekinjena oz. motena preskrba s pitno vodo za uporabnike zelo moteča, zato želimo sistem obveščanja nadgraditi s sistemom individualnega obveščanja.

Tako smo spletni strani www.komunalakranj.si dodali novo aplikacijo. Če želite, da vam obvestila o moteni preskrbi s pitno vodo sporočamo na vaš e-poštni naslov, izpolnite obrazec na naši spletni strani [Prijava na obvestila](#).

Čisto je lepo.

Podnevi in ponoči, v lepem vremenu in v vetru

Čar spidmintona je, da ga lahko igraš kjerkoli in kadarkoli, celo ponoči.

Novembra 2008 sem v neki slovenski reviji zasledil reklamo za prihod novega športa v Slovenijo z imenom spidminton. Malo sem pobrskal po spletu in začudeno ugotovil, da se v Sloveniji igra eno leto, v Evropi pa skoraj osem let. Naročil sem komplet loparjev in čez dva dni poln navdušenja loparje tudi testiral. Brez občutka in znanja je bil rezultat: prvi dve žogici od treh na strehi. Za naslednji test pa sem si zadal že nastop na državnem prvenstvu v Celju. Bolj iz radovednosti kot z resnimi nameni tekmovanja sem se prijavil na turnir in prvič od blizu videl, kako se igra, kakšna so pravila in igrišče. Dolgoletno igranje tenisa mi je očitno pomagalo, saj sem na koncu zasedel tretje mesto med štiridesetimi tekmovalci. Takšno je bilo prvo tipanje tega športa.

Odločil sem se, da po končani teniški karieri, ki sem jo nedolgo nazaj zaradi poškodbe križa končal, spidmintonu posvetim več časa. Ustanovil sem tudi svoj klub v Kranju, tako da ste vsi, ki bi vas ta šport zanimal, vljudno vabljeni k vpisu.

Sledili so prvi mednarodni turnirji doma in v tujini, domača prvenstva in moje prvo evrop-

Dosedanji dosežki: državno prvenstvo Celje (2008) 3. mesto; mednarodni turnir Budimpešta (2009) 5. mesto; mednarodni turnir Čatež (2009) 2. mesto; evropsko prvenstvo Beograd (2009) 10. mesto; mednarodni turnir Opatija (2009) 2. mesto; mednarodni turnir Beograd (2009) 1. mesto; mednarodni turnir Kranjska Gora (2009) 5. mesto; uspeh slovenske spidmintonske reprezentance (6., 9., 10. in 11. mesto); naslov državnega prvaka Trbovlje (2009).

MALI OGLASI

Obvestite Gorenjke in Gorenjce, kaj prodajate, kupujete, ponujate, menjate ...

Oddajte svoj mali oglas
po tel.: **04/201 42 47**,
po faxu: **04/201 42 13** ali
e-pošti: malioglas@g-glas.si.

Gorenjski Glas

Sandi Weisseisen na tekmovalcu v Mengšu

Z mednarodnega turnirja v Beogradu

ske prvenstvo v Beogradu, kjer smo slovenski reprezentanti dosegli izjemen uspeh. Trenutno zasedam prvo mesto na državni in deseto na evropski lestvici, kjer nas je registriranih 425 tekmovalcev. Veliko letošnjih ciljev in želja se mi je že izpolnilo, največji uspeh pa je nedvomno naslov državnega prvaka. Čeprav trenutno čakam na izvide magnetne resonance in na možnost operacije hernije, pa upam, da me ta poškodba ne bo prikrajšala za nadaljnje uspehe.

Zanimivost spidmintona je, da se lahko igra kjerkoli in kadarkoli. V dvorani ali zunaj, v lepem vremenu ali vetru, podnevi ali ponoči. Za

igranje v vetru se na žogico nastavijo posebni obročki in dobro kljubujejo rahlemu vetru. Za nočno igranje pa se v notranjost žogice zabode fosforjeva palčka in tako žogica sveti dve do tri ure. Igra sama je zelo hitra in razgibana. Žogica dosega hitrost tudi do 290 km/h, tako da je treba imeti predvsem hitre reflekse in dobro postavljanje telesa. Več informacij o pravilih igre in opremi lahko najdete na <http://www.speedminton.si> ali <http://www.loparji.si>, kjer so tudi podatki o že obstoječih klubih in društvih po Sloveniji.

Sandi Weisseisen

Jezersko so očistili že dan prej

Tudi Jezersko se je pridružilo vseslovenski akciji Očistimo Slovenijo v enem dnevu, le da so tamkajšnji ljudje namesto 17. aprila čistili dan prej. Dopoldne so šli na delo otroci iz jezerske šole, popoldne pa so se čiščenja lotile vse generacije Jezerjanov. Akcija za prebivalce Jezerskega ni nič novega, saj čiščenje organizirajo vsako pomlad. Udeležba je bila

po besedah župana Milana Kocjana tudi letos dobra. Odpadke so zbirali na treh lokacijah, ki so jih objavili na internetu. Vse udeležence je treba pohvaliti, med njimi tudi lovce Lovske družine Jezersko in delavce Zavoda za gozdove (OE Jezersko), ki so čistili območje Komatevre.

D. Ž.

Spominska slovesnost na Okrešlju

Prvo junijsko soboto so se gorski reševalci, svojci ponesrečenih reševalcev in prijatelji zbrali pri spominskem znamenju na Okrešlju, da se spomnimo nesreče, v kateri je pred leti med usposabljanjem s helikopterjem umrlo pet gorskih reševalcev. Med njimi sta bila tudi dva Jezerjana, Rado Markič in Luka Karničar, ki se ju domačini vsako leto spomnijo s tradicionalno športno prireditvijo. Vsako leto spominsko slovesnost pripravi drugo društvo ali postaja GRS, letošnjo je GRS Maribor. V priložnostnem programu so nastopili: trobilni duo GRS Maribor (Manč Kovačič, Matic Varl), pevski zbor DKD Solidarnost iz Kamnika, predsednik GRZS Igor Potočnik in načelnik GRS Maribor Ljubo Hansel, mašo pa je daroval Bernard Geršak.

D. Ž.

Ob dnevu gorskih reševalcev na Jezerskem so prikazali reševanje iz stene. Foto: Matic Zorman

OKREPČEVALNICA ROŽMARIN

Možjanca 1b,
tel.: 041/293 312

Odprto ob petkih
od 16. do 22. ure,
ob sobotah
od 10. do 22. ure,
ob nedeljah in praznikih
pa od 10. do 21. ure

**Sprejemamo naročila
za večje skupine.**

Vključujemo
vse vaše želje

elektro
gorenjska